

Od otevřeného hrobu k zavřením dveřím

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

17 A já volám k Bohu, Hospodin mě spasí.

18 Večer, zrána, za poledne lkám a sténám. – Vyslyšel můj hlas!

23 Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.

24 Ty je, Bože, srazíš v jámu zkázy. Ti, kdo prolévají krev a stavějí vše na lsti, nedožijí ani poloviny svých dnů. Já však doufám v tebe! (Ž 55, 17-18; 23-24)

Píseň: 442

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste, dej nám projít každou zkouškou beze strachu. Obnovuj v nás každého dne důvěru v Tvé dobré vedení. Dej ať zakoušíme dostatek Boží přítomnosti ve svých životech, v radosti i zkouškách. Veď nás cestou života, až k branám tvého království a věčného života. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Jana ve 20. kap. od 19-23 verš.

19 Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“

20 Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

21 Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“

22 Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.

23 Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

(J 20, 19-23)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 675

Slůvko dětem:

Můžete se zeptat, zda je ve shromáždění někdo dospělý, kdo ještě nikdy nepochyboval o víře, o Kristu a jeho vzkříšení. A vysvětlit, že se na to ptáme, aby děti věděly, že i dospělí procházejí pochybnostmi – a že je měli i učedníci od samého začátku.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Jana ve 20. kap. 21 verši. Tam čteme:

Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ (J 20, 21)

Milí bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu,

Ústředním tématem tohoto příběhu je **vyslání učedníků do misijní práce**. Vzkříšený Ježíš přichází mezi učedníky a dává jim pověření. Toto vyslání je novým pokračováním něčeho, co již bylo zahájeno, k čemuž již byl položen základ. Ježíš jako Boží Syn je po dokonání svého poslání přítomný mezi svými učedníky, aby je obdaroval Duchem a oni, aby pokračovali v jeho díle. A tak je to stále. Ježíš přichází. I k nám, každou neděli, znovu a znovu.

Učedníci mají pokračovat v díle, které začal Ježíš Kristus. **Církev** má pokračovat v díle, které začal Ježíš Kristus. Každý kdo se **rozhodl pro víru v Krista**, má pokračovat v díle, které začal Ježíš Kristus. Ježíšovou smrtí se jeho dílo nekončí. Vzkříšený Pán se stará o to, aby jeho dílo mělo pokračování.

Po prázdném hrobu, po setkání s Marií navštívil Ježíš své učedníky, kteří si z domu, kde jsou zamčení, udělali hrob. **Velikonoční cesta** nyní vede od otevření hrobu k zavřením dveřím, za kterými jsou učedníci plný strachu. Jsou jako zavřené ovce, které očekávají Pastýře, který je vyvede na pastvu života. Stali se z nich sirotci a jejich naděje pomalu vyprchává. Protože tam, kde není naděje, tam vládne strach, který rozděljuje.

Strach a zármutek, nebo důvěra a radost jsou těmi, které dávají do pohybu všechny činnosti. Buď je **zavírají do smrti, nebo je otevírají k životu**.

Milí bratři a sestry,

co je tím obsahem díla, do kterého vysílá Ježíš své učedníky, ale i dnes nás? Obecnou větou můžeme říci: Je to ten stejný program, který byl náplní jeho vlastního díla. Tak jako On přinášel lidem zvěst, že **Bůh je laskavým Otcem**, který zná naše problémy, tak učedníci mají nést tuto zvěst dál. Jak Ježíš vedl lidi k poznání víry v Hospodina – Jeho Otce, tak i zvěst učedníků může v lidech vzbuzovat stejnou jistotu víry. Jistotu, že Ježíš Kristus překonal smrt a byl vzkříšen k novému životu.

Učedníci jsou posláni, aby nesly zvěst o vzkříšení jejich učitele a také o naději na vzkříšení lidí. **Zvěst o Božím království zní**: že přijde doba, kdy skončí rebelie a neposlušnost, doba, kdy skončí nespravedlnost v lidské společnosti, doba, kdy zavládne mír a pokoj. A učedníci jsou těmi, kteří mají tuto zvěst udržovat v jasném vědomí a v očekávání Božího království.

Ježíš přemohl pochybnosti učedníků, když jim ukázal svůj probodnutý bok a probodnuté ruce. Vešel tam, kde byli jako v hrobě a ve smrti. A to se děje i dnes, přichází mezi nás, do shromáždění, přichází, když naříkáme nad svým trápením. Učedníky posílá, aby šli ke všem, které trápí různé pochybnosti, strachy a beznaděje, aby jiným dopomohly k **pevné jistotě**. Posílá je, aby se staly ve svých životních situacích skutečnými lidmi pro své bližní.

- aby, přicházely k smutným a přinášely jim účinné potěšení
- aby, přicházely k lidem, které těží břemeno vín a přinášely jim odpuštění
- aby, přicházely za těmi, kteří se cítili jako ztracené ovce, aby jim ukázaly, že je možné vrátit se
- aby, přicházely k těm, jejichž celá společnost zavrhl a odsoudila je, aby je oni přijaly
- aby, přicházely k těm, kteří jsou naplněni strachem, aby vnesly do jejich duší pokoj.
- aby, přicházely k pyšným a upozornily je na nesmyslnost jejich pyšného postoje
- aby, přicházely k nemilosrdným boháčům, aby poukazovaly, že pravé bohatství není v penězích

Všechno dělat z nezištné lásky, která se ocitá na pozadí sobeckého světa, a která přináší zcela něco nového. Učedníci mají pokračovat v díle, které začal Kristus. ON přinesl **zvěst o Božím království**. Představil se jim jako **Vzkříšený**. Jejich pochybnosti přemohl. Odpouštěl jim hříchy. Zastal se jich, když je farizeové odsuzovali. Jejich strach nahradil svým pokojem.

Jejich srdce uzdravil od pýchy. Vychovával je k tomu, aby nepodléhaly bohatství. To co se naučily, mají předávat dál, jako svíce, která hoří a může zapálit a rozsvítit jinou svíci.

Vzkříšený Ježíš přichází doprostřed učedníků. To je zároveň symbol toho, že ON sám je středobodem jejich života. Poslání učedníků má i svá úskalí a nebezpečí:

- nesledovat své osobní cíle, ale cíle Ježíše Krista
- nemyslet si, že jsem víc než ti, ke kterým jsem poslán
- nevypěstovat si vlastní kult náboženství

Kdo jsou ti posláni? Jsou to jenom učedníci? Jsou to jenom faráři? Posláni jsou všichni, kteří přijali **výzvu věřit ve vzkříšeného Krista**. Nikdo nemůže říci: Za mě toto poslání splní církevní funkcionáři nebo někdo jiný. Ježíšova slova: „*Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás*“ se vztahují osobně na každého z nás.

Tato práce může mít různé formy, a to podle prostředí, ve kterém se nacházíme. Ale ať jsme kdekoliv, máme mít na vědomí, že i k nám poslal Hospodin svého Syna. I na nás leží odpovědnost poslání: I nás dnes posílá vzkříšený Pán do své práce. On nás stejně posílá jako své učedníky se slovy „*Pokoj vám*“ (*Šalóm alechem*). Je to dar, který vítězí nad nenávistí. Je to vůně určená pro tento svět. Amen

Píseň: 662

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

K tobě voláme a prosíme za ty, kterým se rozpadají vztahy, do nichž vložili svou lásku a důvěru. Ať se jich dotkne tvůj pokoj a ukáže jim cestu. Uč nás, prosíme, odpouštět. Pořádně a radostně. Prosíme za ty, kdo jsou slepí a hluchý, když jim zní Tvé evangelium. Otevírej srdce i těm, kdo Tě nehledají. Prosíme za ty, kdo jsou v rukou fanatiků a bojí se toho, co je čeká. Prosíme za pokoj v místech, kde se válčí. Prosíme za lidi na Srí Lance, aby tam zavládl klid a mír. Prosíme za naše blízké a milé, za své rodiny, dávej nám, Pane, svůj pokoj. A společně k Tobě voláme...**Otče náš...**

Píseň: S 119

Posláni:

Ovoce spravedlnosti sklídí u Boha ti, kdo rozsévají pokoj. (List Jakubův 3, 18)

Požehnání:

A pokoj Boží, převyšující každé pomyslení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. (Fp 4, 7)

Píseň: 378